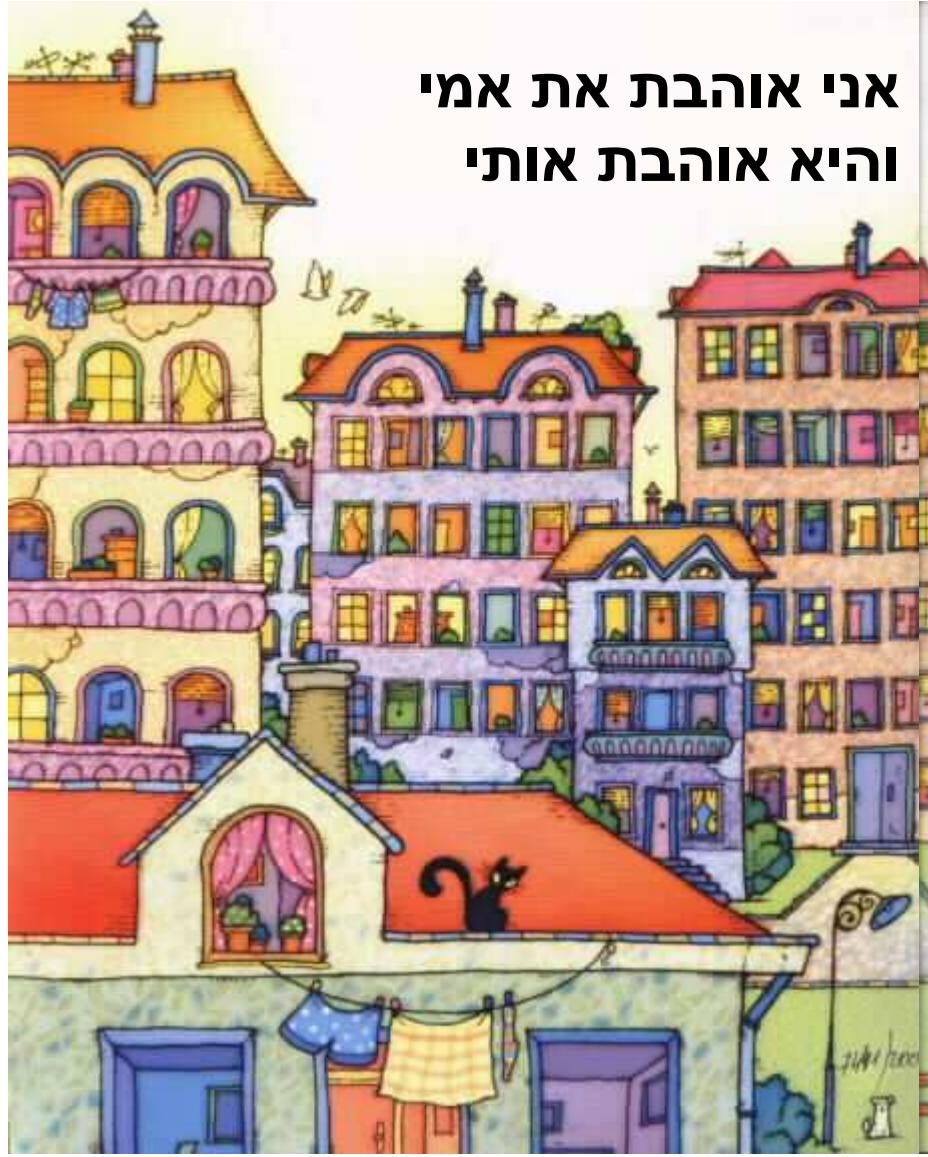

הכלב של שומאייש

פטריציה שנדליךובייז
צייר דוברוסב ז'וקובייז

**אני אוהבת את אמי
והיא אוהבת אותי**

**אני חיה עם אמי
בדירה בעיר גדולה**

**וכשאני צמאה היא נותנת לי את
המשקה האהוב עלי.**

**כשאני רעבה היא מכינה את
האוכל שאני אוהבת,**

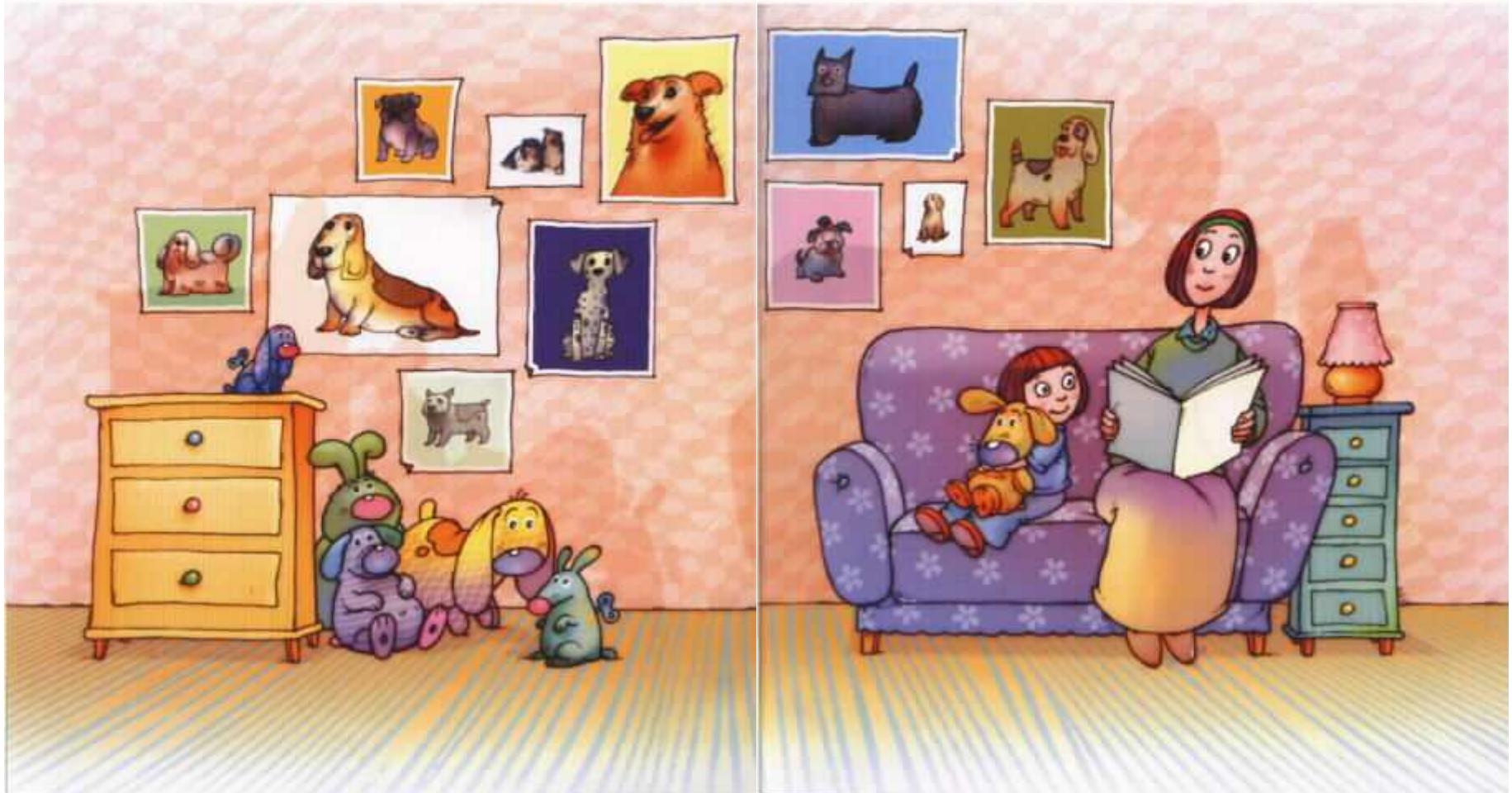
**בקיץ אני מתחממת בשמש
על המרפסת, ובחורף אני
מתכרבלת במיטתי החמה**

כשאני חולה היא מטפלת بي.

שתיינו אוהבים כלבים, אבל בבית בו אנו גרות אסור להחזיק כלב.

הכלב של שומאייש חי גם הוא בעירנו.

**אנו רואות את הכלב של
שומאייש בשלג**

ובגשם..

**לפעמים הכלב של שומאייש
הוא קטן..**

**לפעמים אני רואה את הכלב של
שומאייש מחלוני מאוחר בלילה.**

**הכלב של שומאייש יכול להיות
צעיר כמוי או זקן כמו סבא שלי.**

**ולפעמים הכלב של שומאייש
הוא גדול.**

**אבל הכלב של שומאייש הוא
תמיד עצוב ובודד.**

(לבעל הבית לא איכפת, אם אני אמרת שהוא רק אורח). קודם כל אנו מסתכלות אם הכלב של שומאייש לא פגוע.

לפעמים, כשההכלב של שומאייש נראה במיוחד מסכן אנו מזמין אותו אלינו.

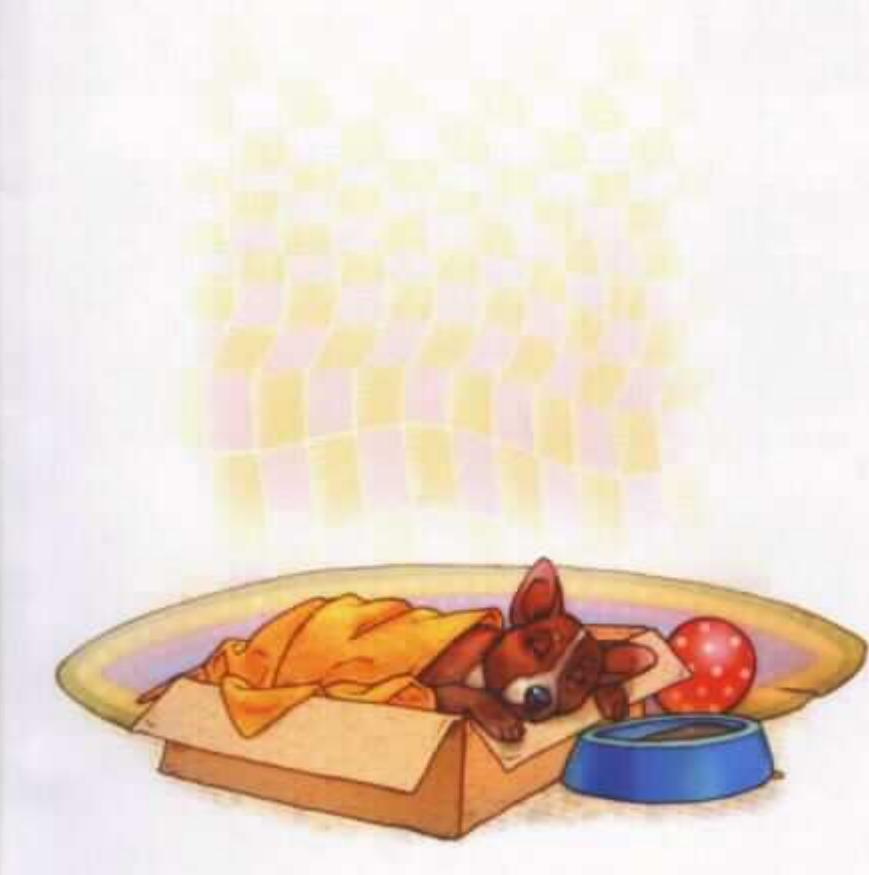
**אבל כשאני מאכילה את הכלב
של שומאייש הוא בכלל לא ברון.**

**אחר כר אני רוחצת את הכלב
של שומאייש.
לפעמים הוא אוהב זאת,
לפעמים לא!**

**ואז הכלב של שומאייש הוא נקי,
בריא ולא רעב יותר.**

**אחר כך אנו לוקחות את הכלב של
שומאייש לרופא (לא יזיק לו לקבל
זריקה).**

אנו שמות מודעה במקולת

**למחרת אנו
מחפשות לנו בית.
אנו מבקשות מכל
ידידיינו לשאל את
ידיהם.**

**אנו תמיד מוציאות את האדם
המתאים לכלב של שומאייש.**

וגם מודעה בעיתון.

ולפעמים מישחו קטן.

לפעמים זה מישחו גדול..

או מישחו צעיר כמוני.

מישחו זין כמו סבא שלי..

**אבל הכלב של שומאייש הוא כבר לא
כלב של שום איש..**

**לפעמים זה מישחו שגם הוא
עצוב ובודד**

הוא הכלב של מישהו.

